

adfærd. Vi anerkender i sagens natur, at det kan være helt nødvendigt at trække grænser for, hvad det er acceptabel adfærd, men efter vores opfattelse er det, der foreligger nu, alt for løst. Dels er retssikkerheden højst usikker på den måde, at der ikke er nogen ret til advokat, der er ingen ret til at føre vidner, dels er der nogle gummibestemmelser, som er fantastisk elastiske, i stk. 2, stk. 3 og stk. 11, hvor vi efter vores opfattelse er nødt til at være meget mere præcise i det udvalgsarbejde, der efterfølgende kommer til at pågå.

Derudover er der nogle mindre ting, vi vil være optaget af under udvalgsarbejdet. Vi synes, det var en klog idé at lave nogle autoriserede blanketter, så vi undgår tvivlsomme bestemmelser, der senere giver besvær. Og endelig synes vi også, det er vigtigt at lade beboerankenævnet afgøre sager om betaling af ulovlige gebyrer.

Jeg skal så understrege til sidst, at dette skyldes ikke vrangvilje. Vi vil meget gerne gå konstruktivt ind i de kommende forhandlinger, og jeg formoder også, at når boligministeren fremsætter et forslag i Folketinget, har det den hensigt, at boligministeren også er villig til at forhandle, og her har vi så nævnt nogle af de punkter, vi gerne vil gå ind og kigge på.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Det har været dejligt indtil nu at høre de meget positive bemærkninger fra de partier, der hidtil har haft ordet.

Jeg skal blot gøre opmærksom på, da De Radikale ikke kan være her, at De Radikale også er positive over for lovforslaget.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ja så. Korte bemærkninger er jo ellers til den foregående taler.

Kim Behnke (FP):

Jeg skal komme med tilkendegivelser fra Fremskridtspartiet. Det er sådan, at Fremskridtspartiets boligordfører, fru Kirsten Jacobsen, ikke kan være til stede her i dag, så vi har trukket lod i gruppen om, hvem der så skulle sige noget, og jeg trak det korteste stykke ventilgummi.

Fremskridtspartiet har den opfattelse, at det forslag, der ligger foran os, har én kvalitet, og det er, at man har formået at sammenskrive tin-

gene, sådan at vi begynder at få større overblik over boliglovgivningen i Danmark.

Så har det nogle mindre plusser. Der bliver nu mulighed for, at man også i den almennyttige boligsektor kan klage over de forhold, folk nogle gange føler er urimelige. Vi har savnet, at de muligheder, der findes i den private udlejningssektor, også kom til at gælde i den almennyttige sektor. Men her deler vi den opfattelse, som den konservative ordfører gav udtryk for, nemlig at det er for svagt. Det skal være stærkere. Vi kan ikke forstå, hvorfor man er så bange for at gøre det stærkere, for jeg er sikker på, at formanden for f.eks. Brabrand Boligforening gerne vil have, at der er nogle klagemuligheder, hvis der i boligselskabet træffes beslutninger, som lejerne er utilfredse med.

Jeg kan ikke få øje på, hvad det er, man er så bange for, og slet ikke, når man sammenligner med de forhold, der eksisterer på det private marked, hvor huslejenævnene rask væk – selv om de er politisk udpegede – træffer oven i købet meget vidtgående beslutninger om, hvordan private udlejere skal agere i det øjeblik, folk klager. Der er fra en by som Århus adskillige eksempler på, at der er truffet beslutninger, som er fuldstændig i strid med enhver sund fornuft, og hvor man senere skal videre til boligretten og først dér får rettet op på de beslutninger, der er blevet truffet. Her har man altså tillagt huslejenævnene en meget vidtgående kompetence, men i dette tilfælde, når det gælder den almennyttige sektor, tager man kun det første, lille skridt. Det skal ministeren bestemt have tak for, eftersom Fremskridtspartiet ved flere lejligheder har bedt om, at man får den klageadgang, men vi vil bestemt under udvalgsarbejdet prøve at sandsynliggøre, at der er brug for en stærkere kompetence og en stærkere mulighed for at påtale forholdene over for de almennyttige selskaber.

Endelig er der hele den måde, beboerdemokratiet er organiseret på, og her synes vi også, der er nogle problemer i dag. Vi har nogle boligafdelinger, hvor de, der sidder i bestyrelsen, ikke engang bor i det pågældende område. De kommer fra andre kommuner og fra andre boligkomplekser, men qua nogle forskellige indirekte valgprocedurer kommer de til at sidde og træffe beslutninger i et boligkompleks, hvor de ikke selv bor, ja, de bor end ikke i den samme kommune. De ting skal vi have rettet op på, og når forslaget her nu er lagt på bordet, skal vi benytte lejligheden til at rette op på nog-